

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה שנים פסר
 וכו' סתם חז"ל היו או
 שמא תחילת גדה היא
 רבולו שנים עשר ימים
 ממנין האחרון ה' ימים
 ש"א שבין גדה לגדה
 שאם ראשון של שנים
 עשר תחילת גדה היה
 ולבסוף וכו' ולא נזכר יונה
 אם חשבונו לאחר רלית' ו
 זה שנים ימים וכו' שאל
 אותו אם שנים כו' ו
 שנים עשר תחילת כול
 וסבב שמי נחמק: (ב) ד"ה
 שלש שנים מהם שנים
 דשני יומא תתמי:

מוסף רשמי

וְלֹא יִתֵּר עַל אֶחָד עֶשְׂרִי.
חָלוּ שְׁנֵי יָמִים מִיּוֹמֵי שֶׁל רֹאשׁ
הַשָּׁבָע ב' ו' וְהָיָה קִשְׁלוֹ יָרִיב לִינֵהוּ,
דָּהָא לֵין נִחְלָט עַד מִוֹלָד
שָׁבָת, דְּלוֹמַר שָׁבָת הוּא יוֹם
הַכְּמוּסִים, הֵא לָא קִישָׁא,
לְדַפְּנִין אֲחִילַת קִדְשִׁים לִינֵה
הוּקֵן אַחֵר הַיּוֹם שַׁבָּת, כְּדֹאמֵר
כְּחֹמֵי וְחַת כֵּט (פג.) הֵילֵכֵךְ
מִיִּמְקָרֵי יִרְאָ (מַחֲזוֹת ק.)

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) ע"י תנחות דף נ"ה ע"ב
ד"ה ש"ם בעלמו מקשה זה
מ"ש"א לסיפא ולפי מ"ש"כ
רבינו בעלמו שם דף מ"ו כ"ס
התוס' מיישב קושיא זו ויורה.

וַיִּשֶׁה הָרֹאשׁוֹנִים קוֹף וַיִּבֶה הָיוּ הָרִי כְּלוּ לֵה
יֵשׁ לִנְחָמִי וְיֵשׁ מִן הָרִי"ב הָיוּ קוֹף וַיִּבֶה
הָאֶחָד עֶשְׂרֵה הָיוּ וַאֲנִי תַחֲמִילַת עֶשְׂרֵה שָׁאֵן
הָיוּ אִם אֶת רֹאשָׁן שָׁנִים עֲשָׂה תַחֲמִילַת
נְדָה הָיָה לְקוֹפָן שְׁנֵעַה כְּלוּ לֵהס יִמִּי
נָתַם וְהִחְמִילוּ בְּשִׁמְעִי יִמִּי וַיִּבֶה וְלִוִּים
זִמֹּת עֶשְׂרֵה הִלְכוּ לֵהס מִמִּי אֶת תַּחֲמֵס
נִמְאָם שִׁיכְלוּ לֵהס יִמִּי זֹכֶה לְסוֹף שְׁשֵׁה
וּלְקוֹפָן שְׁשֵׁה^ה כְּלוּ יִמִּי נְדָה חֻזֵּב וְהָרִי
יִבֶה^ה עַל [שְׁנֵעַה] נִקִּיִּם לִיבֵה וְשִׁמְעִי
זֶה תַחֲמִילַת אִם צִימִי אֶלֶּיִּי וְיִיִּי מִסָּק
וְקִלְקוּל גְּדוֹל שֶׁלָּא תַחֲחוּר לַפְתָּה נְדָה^ה
עַד לֵאחֲרַי יִיִּי וְיִס דִּהֲדֵרָלָה וְהָיוּ לֵה
עוֹשֵׂה שְׁאֲמֵרֵה אִם אֶחָד עוֹמָא רִאִית
וְהָיָה יוֹדַעַת אִם צִימִי נְדָה וְאִם צִימִי
וַיִּבֶה וְאִם תַּסְקוֹף לֵאחֲרַי רִאִית שְׁמִיעִי זֶה
שְׁנֵעַה יִמִּים וְתִרְחָלָה וְתִרְחָלָה לְשִׁמְרוֹי זֶה
נִגְנָד וְיִס נִחְמִיר עֲלֵיהֶם וְנִגְמָר שְׁמָא
יִס שְׂרָחֵלָה בִּי קוֹף וַיִּבֶה הָיָה וְעִשְׂשׁוֹ
תַחֲמִילַת נְדָה הָיוּ אִם אֶת תַּרְחָלָה ג'
וְתִרְחָלָה לְמִנְחֹת אֲרֻבֵּעָה יִיִּי^ה מִן תַּחֲמִיר
עֲלֵיהֶם וְנִחְמִיר שְׁמָא אֲחוּזֵי יִס שְׁמִיעִי
שְׂרָחֵלָה נְדָה תַחֲמִילַת נְדָה הָיָה וְעִשְׂשׁוֹ
צִימִי יִיִּי הָיוּ חֻזֵּב הָיָה וְכֵן בְּסִפְקָ
זֶה הָיָה לְעוֹלָם עַד שְׁחֵבֵה שְׁנֵעַה יֵא
נִחְמִיר: **שְׁשֵׁה עֶשְׂרֵה תַחֲמֵס שְׁנֵעַה**

(ו' ב' יו' ימים) קמחי מתפקין לסוף
זבה פשו לה י"א ח' נקיים הרי י"ח:
שאין פסח בטוהר פסח משבטה
שפילו פסח ארבעה עשר ארצה
חזרה לפתחה בפסח מז' נקיים דמיה
נפך זבה היא וכל זמן שלא שבה ז'
נקיים כל חלל מיה זיבה: ח"ל רב
דאל וכו'. רב אדל ומי וסבר דכל
הנך י"ז וט"ז וט"ז למשריה לגבירא
ז' אלא טעמה וסא ואין היו לה ימי זוב
בזמן העושה כלומר כל הנך דבאיסור הבקן
טעמה ליכא לפסוקיה בזבה: זכאיתו קרבן.
טעמה אינה נאכלת דשמה לא ימי זיבה היו
זבה לחובתה ואם לאו הלא נדרש שכל
ז' רצופין זכות נינהו דלא ימי אחרה שני
לזוב וי"ש כי קמחי הוא פתלת דתו או ז'
הבן זיבה הוא חובה היא ואיכא למימר לאו
השפא בעלמה הוא ולא דלא זכות נינהו:
איסור ואין: מרתנ' זכאיתו טוהר נגעים
שפא שלש עשרות דמיהו בחזרת הכניסין
כו' ומנין שאם עמד הנגע צנינו זבה וזבה
בא בינה הכהן מה מצינו וכו': אלו נגעי
משאר לקמן: כחאי קפסלינו [וכו'] רבי
משה. טוהר ומגביה קרי העוונות למעלה כדי
ש ומשפיר משפטיך דהיינו עונות בתהום
זכאיתו מגביה עונות מי יוכל לעמוד מפני
ז' צנה ועולא מפרש טעמה צנה' וכו':
טוב כל עזרת ליהות כחאד צנה' נאפות
חל עזרת כחאד משאר ימי השבת נאפות
ת האחרת שהוא יום תשיעי לאיפתין חלו
סדר צנה' ונאכל צנה' צנה' שהוא אחר
דמא תשיעי הוא צנה' שמשמות ספק
י"ט ואם חלו שני ימים טובים של ר"ה
ר יוחנן עמונה כו'. ורש"י דמתניין
מפרש השחא ועולא מפרש לו לקמן ורב
ש"ה שני מולד תשרי או למולד תשרי
בשמונה שעות ליום ארבע צנה' וכשאלו
אלו ואחד חקר שחדש לבנה משבטה ועשרים
שני וחדש שמש יום וששעה עשין
ואם טעמה מליאס דנחה שלשה ימים:

גלים

[illegible]

אֲשֵׁי־עֶשֶׂר פֶּתַח שְׁמוֹנֶה שְׁלֹשֶׁה עֶשֶׂר 15
וּפִתְחָהּ שְׁבַע שְׁאִין פֶּתַח כְּמוֹעָה פְּחוֹת
מִשְׁבַּע וְלֹא יָתֵר עַל שְׁבַע עֶשֶׂר אָמֵר לִיה
רַב אֵרָא כִּי אֲהֵבָה 16 לְרַבָּה לְמָה לִּי כֹוִלִי הָאִי
יִתְיַמֵּי שְׁבַע וְתִשְׁתַּרֵּי אָמֵר לִי לְחֻקָּהּ לִירִי
נִדְהָ וּפִתְחָהּ קָאִמְרִינִי: תָּנוּ רַבֵּנּוּ כֹל הַטְּוֹעוֹת
זָכוֹת מִבִּיאוֹת קָרְבָן וְאִינוּ נֹאכַל חוּץ מִפְּתָחָהּ
שְׁבַע וּפִתְחָהּ שְׁמוֹנֶה שְׁמִבִּיאוֹת קָרְבָן וְנֹאכַל
אֲמַטּוֹ כֹּל הַטְּוֹעוֹת זָכוֹת וְתוֹ יוֹם אֶחָד וּשְׁנֵי יָמִים
זָכוֹת אִתּוֹ קָרְבָן הִיא 17 אֲלֵא כֹּל זָכוֹת הַטְּוֹעוֹת
קָרְבָן וְאִינוּ נֹאכַל חוּץ מִפְּתָחָהּ שְׁבַע:
וּפִתְחָהּ שְׁמוֹנֶה שְׁמִבִּיאוֹת קָרְבָן וְנֹאכַל:
מִתְנִי 18 אִין בְּנִיטִים פְּחוֹת מִשְׁבֹּעַ אֶחָד וְלֹא

פפא יצדקתך כהררי אל אלו ננעי אדם
 פשטיה דקרא במאי כתיב אמר רב
 מי יוכל לעמוד לפני משפטך תהום רבה
 משפטך תהום רבה במאי קמיפלגי
 רבי אלעזר אמר כוכב רבי יוסי
 רבי אלעזר ורב יהודה כרכי יוסי ברבי תנא:
 ודורשיה המעוברים בשנה ולא נראה יתר על
 לין פחות משנים ולא יתר על שלשה
 יתר על אחד עשר אין קמן נימול פחות
 מאי לא נראה יתר על שמונה אמר רב
 תר על שמונה מאי שנה תשעה דלא אן
 קדים

ה' ימי נדה שאם תראה שלשה או ארבעה ימים לא תוכל ללכת וכו'. לקמן י"ו "מפני" לו ומפרש אלל כ' וזכר מיוס אחד עומא ועני מיוס עומא דבזיכר מתחלת יומי וזכר ואחד לעלה כדין וזכר שמתא וכו' היו: ואני נאכלה וכו' וקין אינן אלל נבילה והעולה קריבה על תנאי אם וזה היה ח' מצינוס הקרבן ונאכל. דממה נאסף כיון דהיה רג' וזכר מצינוס האחרון היה פשו להו' "ימים" ו' לדתו וכו' כולוה ממניא ספק וצותן הן לראכלה ימים' ו' וז' ימים מ' היה וזה ממנין האחרון: אלו כל הפעוועס וכו'. והא' לפקדן צווי מתחת עשיותו דהיינו מעלשה ימים מתחת ר' ס' כ' כהם כהם דכחמיס פערש' (ויקרא ע' נגעי' ב' היה ביחא מה ביחא מורק וקולת וטח וטמן לו שבע אף שבע וטח וטמן לו שבע והיינו שבע שלשי ת"ל וזה הכהן ואם ס' ילחטל ודקדק גדולה היה ו': אלמלא דקדק כו'. נד' בעות תחת מחילת כסא הכבוד כדי שביעיו הכהיות: כו' לקחמז דקדק כהריי לא שאתה מדקיקי בזה שאתה צווי לקחמז אלמלא דקדק כהריי לא שאתה עושה לו דקדק ר' "תנ"י" אין פוסחין מארבעה חדשים מעוברין. כ' שלגס לו ע' שלג. ליוס שלג אפייסין ונאכלין וכו' לו. ח' ליוס א' י"ט ונאכלתו בי"ט לאחר מתוספן דהיינו ליוס שלשי וכ' ימן: להם הפנים כו'. ילד נאסין צביר שבת ונאכלין לשבת צבנת ופשי צבנת נאסין להם הפנים צבירי צבנת ופשי ילדו ליוס צבנת על פשי שבת אטו מיוס צבנת ופשי ימן תשעה ומילה שלא בזמנה אינה דוחה לא שבת ולא שיהא שנים עשר ללדתו: ג' לא נראה לתחמיס לנצב על עבדין חקירין קורם לא שמונה אכל שמונה עבדין וכו' תשעה מליאס יקדש חלי סקיהיה חדתה תלחמי יקדש קודקד' חלי מולד חשרה זה בתחילת ליל שבת נמאס מולד חשרי הבא' ראש השנה ביום המולד שקדד מולדות הלכנה אחד חשרי' לנצב חדשים כ"ט ימים חודש חלי מולד תשעה ופשי' חלי לאחר המולד אחד שמונה מליאס נדחה שני ימים

שום הכי נאכל דארמינן מתנדב ארם (ומביא) אשם תלוי בכל יום שאם אינו בא על חטא (בגלל) תלוי מתקן במדינה ארמי נאכל: (וחץ פתחתה שבעה ופתחתה שמנה היבד דראר) אלא חלק אן קבדורא אן כשרפה: און כנעניס שמעבר וחתת וחתת יורד על ים שבת יולא שביט: ומשפטיך תהום רבד אלו נעט בתים. שאין נסגר ירד ען ים (שביטות): ארמי: הדיבות: שאלמלא כן שאם לא היה נעט (עין מן הכא) וכובשי וגזנו (שאם) אן לא יחיה אל. שאתה נעט עין מן הכא (ותרבושי) וגזנו שאם יחטא שוב אתה מחלול את הדיבות: מארבעה נעט עין מן הכא: ל' יום ומפלט ויפלט (אין ירדנו) בגמ: מה

וְלֹא יִתֵּר עָלַי ג' שְׁבוּעוֹת. וְנֵעִי
בְּחַס דְּוִימִינִי לֹלֵא דִּיעִינִי אִם
לְגַמְרִי עַד שֶׁלֶשׁ שְׁבוּעוֹת בְּיוֹן
שֶׁאִם עֹמֵד בְּרַחֲשׁוֹ וְנֵעִי וְלֹא וְקֹאֵה
וְסֵטָה וְנָתַן לוֹ שְׁבוּעַ אַחֵר שֶׁאִם חֹזֵר
עֲשׂוֹן מְחִילָה וְאִם לֹא חֹזֵר טוֹיֵר אֵל
לְעוֹלָם לְעוֹלָם בְּשֵׁי שְׁבוּעוֹת דִּיעִינִי דִּיוִי
דָּאִם עֹמֵד בְּשְׁבוּעַ שְׁטִי טוֹיֵר מִיד
וְנִפְתּוּחַ (מִשְׁפָּחָה) ^ט פִּימֹת אִין לִידַע
טוֹיֵרְתּוֹ לְדִין הַסֵּגַר פִּימֹת מִתְּשַׁבֵּעַ:
מִשְׁפָּחָי תְּרוּם רַבָּה. וְנֵעִי
בְּחַס שִׁכּוּלִי לֵבָא
לִידַע אִיחֹר שֶׁל שֶׁלֶשׁ שְׁבוּעוֹת:
מֵאֵל

יָחַד עַל שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת: גַּם שָׁבוּעוֹת יִגְנְעוּ בָתִּים אִמֹּר הַמִּשְׁפָּטִים תִּהְיוּ רַבָּה אֱלֹ נִנְעֵ הַיְּהוּדָה אֲלֵמָלָא צִדְקָתָךְ כְּהִרְרִי רַבָּה אִמֹּר צִדְקָתָךְ כְּהִרְרִי אֲלֵמָלָא בְּרַךְ אֱלֹעֶזֶר וְר' יוֹסִי בְּרַכֵּי חֲנָנִי הֲלִינָא אִמֹּר נוֹשֵׁא רַבִּי כְּרִי מִתְנִי 'אִין פּוֹחֲתִין מֵאֲרֻכְיָה שְׁמוּנָה ^ס יִשְׁתִּי הַלֶּחֶם 'אִין נִגְמָלִים 'אִין נֹאכַל פָּחוֹת מִמֶּ' וְ מִחֵ' וְלֹא יָחַד עַל שְׁנַיִם עֶשְׂרִי הוֹנָא לֹא נִרְאָה לַחֲכָמִים לַעֲבֹד

קאמארי: נדב ופססה. שרדע מאמאט
שטאט דמאד יא אחרש האט שומרת יא
דלעלי דמאין פסקוויין צוזאם ביון כול
שטעט שטעט נקיש שמי מוריס אהר
והטאט וו חולין ומליקה נבייל דחולין
ומטאט דנדה ליכא: הווא פססה ו
קמאלי לטוף וזה אהר אפי"ה יא מחלה
ומייריה לוף וזה ממה נפך וזות אן
באלאס לא צוזא פקטוים. דמשמע לא
פססות משבוע אחד לטכנר: נבי נעמי
ושב הכין אהר הכין ופסס ו ו אהר שיה
בשבוע ראשון ושני מנין שחולן וקולא
אחרים. שגריין שבוע אחד אהר לטכנר
אלטור אהר כוזא. הקב"ה לטכנר ומח
שיכרעו החיות: רבב בר אלטור. ו
דנדה: ודב יהודה בר יוסי זכר"ה. וה
פססות פסטיין שיהו מכריעין עד תמוס ד
תמוס פססין. לויס שמי לאפייין: וכל
עברע שפסס שאין אפייין דוחה לא שפסס
שפסס י"ט וחללות גייט שיה שיה לא
שפסס ימיס ימיס טויזס לא ראש השנה להיות
שפסס לאפייין: קטן. ימול פסס שמי
יויס ספק לילה ואס יוס הוא נמאא שפסס
אחר אמוס שפסס ימול עד יוס שמי
דקתני שפסס מדי פוסחין מדי: חדשים מעוברין
אחר אים ליה טעמא: דפסס קטן. דעבר
הבאר ד' ימים וח' שעות ומחצית חלקים
ומחצית חלקים אחד מלא ואחר חסר
ווא וואי ושמי ידוע שפסס ופסס חלקים
שבועה מלאים אחד ראש השנה יוס
שפסס וואי וואי ידוע שפסס ופסס חלקים

[illegible]

דה אור השלם

ז. צדקתך כהררי אל
משפטך תהום רבה אדם
ובתהוה תשיע יי
תהלים לו ז

רבינו גרשום

אָ"י' ימים טמא ראי'." אד-
היא ובה גמורה לאכול
לפניה דתרי קמאי שחינין
סוף זביה דז' דנרגה יז' ובה
השקתה היא אד' גמורה;
פתחה שטמה, דהכי פשו
משי זביה, וז"ש באמרת
ר' זבא ראי' והיא אד' ימי
גמורה חקד' וקד' יז' ימי
גמורה וכן לאחר יז' ימי נדה
איכא לשויהי ובה גמורה
והיא פתחה דז' רבד מצרפה
והיא ימי נדה יז' פשו מנאי
מכארי י"ז פשו להו' ז' והינין
קראסו שאין פשו מצרפה
מנאי מנאי פשו שטמה שפסוק
הללו י' ימים תחזור לפתח
הבית דלא יאכלו ויזכרו
מכארי

[illegible]

(א) נראה דל"ל אבוד להיטות כמות שהיא משום כיוון קדשים אלא או בהקצרה וכו' וע"י בתמורה לד כמשנה דנחלקו ח"ק ור"י כזה, (ב) שם כ"ריה לא הוצא רק סלענחא דאמוראי דר"א ור"י נר חנינא ואולי דל"ל וסלענחא דהאן אמוראי הוא כ"ריה י"א.

